

BESZTERCZE

Politikai, társadalmi, közmívelődési, közigazgatási és közgazdasági érdekeket képviselő hetilap

Előfizetési árak: Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Egyes számok Stolzenberg Frigyes főtéri könyvkereskedésében kaphatók.
Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal. A hirdetési díjak előre fizetendők.

Megjelenik
minden csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Beszterozén, Alsókülváros 61. sz. a., hova minden
a lap szellemi és anyagi részét illető közlemény és küldemény intézendő. —
Csak bérmentes leveleket fogadunk el. — Kéziratokat nem adunk vissza.

Kisbirtokaink elszaporodása.

Magyarország mezőgazdasági ország és így első sorban ennek rendbe hozására kell a fősúlyt fektetnünk. Földmívelő állam marad Magyarország még hosszú ideig. A mezőgazdaság jó, vagy balsorsa egyértelmű az ország sorsával. A mezőgazdasági érdek, a legfőbb érdek Magyarországon s a ki annak érdekét alárendeli efemer érdekeknek, az vagy nem tudja, mit cselekszik, vagy nagyon is jól tudja, de akkor hazája érdeke ellen cselekszik.

És a közérdek ellen cselekszik az is, a ki azzal a statisztikával áll elő, melyet a föld birtokviszonyok változása mutat, amiből azt az érvet szeretik meríteni, hogy pusztulunk s veszünk! . . . A laikus, — a ki csak a statisztikai számokat olvassa — valóban meghökken, midőn hivatalos statisztikai adatokkal bebizonyítva látja, hogy ennyi tíz, meg tízezer hold úrat cserélt egy esztendő alatt; és ebből azután vajmi könnyen hajlandó elhinni, hogy a régi birtokosok tönkre mennek. Az ellenzéki pártok lapjai valósággal félre verik a harangot — hiszen ugyis kezük ügyébe esik, — hogy expropriálják Magyarországot és a magyarnak nem marad mása, mint a rabszolgaság. Igazán szörnyűség!

Pedig hát a statisztikai adatok és a köztudomású számok valóban nem hazudnak, annál nagyobbakat mondanak azonban az amaz adatokon tudatlanságból, vagy roszakarathból fölépített követelések. Mert hát igaz, hogy a földbirtok nagyobb területeken tulajdonost cserélt, de igaz az is, hogy ebben a cserében az oroszlanrész a papi javakra esik.

A dúsgazdag püspök és káptalani uradalmak ugyanis egyremásra önkéntes árverésre

kerülnek, avagy magán úton egészben, vagy részben más tulajdonosok kezére mennek át. A múlt évben ily módon eladásra került egyházi földbirtok, az úrat cserélt összes ingatlanak negyedrészt képezte, vagyis valamivel kevesebbet, mint az örökösödés útján új birtokos tulajdonába átment földterület.

Vajjon tönkre mentek-e azok a papok, a kik azt a szép darabot pengő pénzre váltották?

Mindezek az eladások a kormány ajánlására legfelsőbb engedély alapján történnek, melynek közgazdasági haszna elvitázhatatlan. A papi földbirtokok tulajdonosai nem tudnak s nem is akarnak birtokgazdálkodást folytatni. Más szóval: jövedelmesebbnek s kényelmesebbnek tartják a helyett a pénzgazdálkodást, a midőn az eladott földbirtok árából vett értékpapírok szelvényeit kell csak majd lejáratkor levágniok s beváltaniok.

A holt kéz birtokainak felszabadulása csak javára lehet — különösen okos parcellázás esetén — a kis gazdának. A magyar föld gazdaság legnagyobb baja, hogy elég birtokhoz nem juthatás miatt, a kis birtokosok száma nagyon kezd szaporodni. A kis birtokok osztás folytán mind jobban tagoltatnak szét. De az illetők azt kénytelenek tenni, mivel képtelenek más úton birtokhoz jutni. Mind hozhatunk esetleg törvényt, hogy bizonyos holdan alól még tovább osztozkodni a birtokon nem lehet, ha nem adunk alkalmat a kis birtokosoknak: hogy új földek bevételével elégítse ki gazdálkodási szenvedélyét, mind hirdethetjük a birtokok túlaprózásának a veszélyeit, ha nem vásárolhat, illetve nem juthat új földekhez a nép, vagyis a kis gazda.

Lássuk, hogyan állanak birtoktesteink

hazánkban? . . . Természetesen itt csak Erdélyről szólok kimutatásomban.

Erdélyben van ötholdas és azon alóli, tehát kis paraszbirtok: 335.407 hold. Ötötől tízenötig: 136.098 hold. Öteztől tízezerig: 94 hold. Tízezer holdan felüli, vagyis latifundium: 65 birtok.

Vegyük a nagyság egy más mértékét: kis paraszbirtok 5-től 30 holdig van — 532.876, kis közép 30-tól 200-ig — 27.911, valódi közép 200-tól 1000-ig — 2.223, uradalom 1000-tól 10.000-ig — 863, latifundium 10.000-en felül: — 68.

Az ezek közötti arány ez:

a kis paraszt birtokra esik — 3.419,929 hold;
a kis közép birtokra esik — 1.154,000 ,
a valódi középre esik — 1.160,000 ,
az uradalmi birtokra esik — 2.440,000 ,
a latifundiumokra esik — 1.230,000 ,

Vagyis százalékban fejezve ki ezt: a kisbirtok teszi Erdélyben az egész földbirtok 34.9%-át, a kis közép 15.7%-át, valódi közép 11.9%-át, az uradalmi 24.9%-át, a latifundiumok 12.6%-át.

Számításom szerint ezek felosztási aránya az egyes osztályok közt: a kis birtoké Erdélyben teszi az egész földbirtok 34.9%; a két közép birtokosoké együtt 27.6%; a nagybirtoké 24.9%, a legnagyobbé 12.6%.

E kimutatásból látható, hogy a kis paraszt birtokok száma nagyon is kezd növekedni hazánkban, mert a Királyhágón túl sincs jobb helyzet és az osztózás folytán a paraszt birtok aprózás még tovább fog folyni, a mi lehetetlenné fogja tenni a megélhetést és beállanak a Romániában észlelt nyomorúságok.

Romániában ugyanis paraszt lázadások voltak a tél folyamán, a mi ugyan leveretett,

nem gazdag. Az ősi vagyon még meg van, de „uszóban” van. Kedvesnek se’ kedves, mert a nők mikor sokat imádkoznak és sokat zúgolódnak, akkor nem kedvesek. Semmi egyéb, mint egy bánatos, hallgatag nő, a ki vágyik vissza a multba és szomorúan fordítja el szemét a jövőről.

Hogy ennek mi az oka, ha el nem mondanám is, könnyen kitalálhatná bárki is. Olyan közönséges historia, hogy a mai világban már fel se tűnik senkinek. Sokszor nagyon szomorúan végződik, néha nem, a hogy a sors szeszélye hozza magával.

Ligeti Mariska szép is volt, gazdag is volt, kedves is volt a maga idejében. Szülei a mint serdülni kezdett körül vették fényvel, ragyogással s a mint az első hosszú ruhát elég korán magára vette, s a bálterem csiszolt padlójára először rálépett, attól kezdve hosszú ideig az élvezetnek egy meg nem szakadó láncolata volt élete. Tündöklött, fényelt, ragyogott s e fény oda csalta a lepkék — udvarlók — nagy seregét. Persze némelyik megégette magát s magával együtt elégett az is, a mit az Isten tudja hányadik nagyapja hagyott reá; a melyik ép bölrel menekülhetett, az haza ment az ősi viskóba, elvette valamely hét szilváfnak a leányát és turta a földet. Mások meg egymásnak állottak s levágták egymásnak fülét, orrát — a mint ők beszélték a „becsületért”; de valósággal azért, mert Ligeti Mariska szép is volt, gazdag is volt, kedves is volt akkor és mindenik szeretete volna magának.

Mariska ragyogott. Az ősi ház éjjel nappal csengett vidám zeneszótól, pajkos nevetéstől, habzó serlegek kocczanásától; ragyogástól, fényes lángtól csak úgy égtek el, — futottak el — ha lehetett, a lepkék.

Az öreg Menyhiért bácsi, Mariskának egy jószívű rokona mindig tanácsolta az ő kis aranyosságának, hogy jó lenne már férjhez menni; de a kis aranyos kaczagott ilyenkor s így felelt: rá érünk arra még bácsikám, ha vénülünk egy kicsit. Mariska csak hamar vénült egy kicsit, mert nemsokára egy fényes estélyen, mint jegyesét mutatta be a fiatal deli huszárhadnagyot, a ki báró is volt egy személyben.

TÁRCZA.

Jövel szent lélek.

Várunk most is, mint a hogy vártak
Az apostolok ez előtt,
Szüksége van rá a világnak,
Hogy megújítsa szent erőd.
Bátoríts, mert mostan is félünk,
Hogy fel nem derül sötét éjünk,
Biztass, hogy vége lesz az éjnek,
Jövel szent lélek!

Szükségünk van csodás erődre,
Hogy ismét küzdhessünk tovább,
Nehéz járom nyakunkra növe,
A sorsunk mindig mostohább.
A gyengének súlyos a terhe,
Az igazság keresztire verve,
Méltatlanok a fényben élnek . . .
Jövel szent lélek!

Sokan járnak gyászos ruhába,
Kiknek kenyerük volt a hit,
Ostoba gőg magasra hágva,
Osztogatja parancsait.
A jog sokszor tiporva sárba
Elpusztul ott, senki se’ látja —
Patakja foly könnyűnek, vérnek . . .
Jövel szent lélek!

Sokszor körmét szivedbe vágja
Az, a ki megcsókolt előbb —
Egymást nem értve, szembe szállva
Erjük el mind a temetőt.
Hogyha úgy hozza szennyes érdek,
Tört szegzünk testvérünk szívének,
Bosszú, önzés az égig érnek . . .
Jövel szent lélek!

Várunk, ime szívünk kitarva,
Csodás erőddel töltsd be azt —
Te segítsd kezünk a munkára,
Szüntesd meg szánkban a panaszt.

Teremts egy boldogabb világot,
Légy általunk örökre áldott —
Esd ajkunkról a buzgó ének:
Jövel szent lélek!!

G. Diószeghy Mór.

Tavaszi van megint.

Rajz.

Írta: G. Diószeghy Mór.

Akkor őszi volt. A ház előtti vén eperfáról csendesen dudorászva fújta le az elsárgult leveleket a szél. Az ég tiszta volt, csak alján uszkált egy-egy felhőfodor, a nap mosolygott, de mosolya hideg volt, mint a haldoklóé, a ki boldogan zárja le a szemét arra a nagy álmra. Őszi nap volt hervadással, ragyogással, szerelmeseknek, csaldódtak, bánatosoknak kedves őszi nap.

Mariska kiült a vén eperfa alá s úgy elnézte, hogy a szél sokszor milyen kiméletlenül csapja a porba az elhervadt falevelet, melylyel míg virult sokszor el enyelgett s ringató álomba csendes alkonyaton.

Virulunk és elhervadunk! Szólt — mintegy önkénytelenül — Mariska és egy csendes bánatos sohaj röppent el ajkairól. Virágnylás, virághullás — szerelem, csaldás . . . Többet nem tudott szólni. Fejét lehajtotta két fehér kezére, nagy fekete szeméből aláhullottak a könnyek halovány orcájára. Az őszi szél csendesen, bánatosan búgott, a vén eperfa hullatta elsárgult leveleit, a nap visszaragyogva bukott alá az ég széléről, a szürke homályba bele-bele sírt az őszi téreg egyhangú szava.

. Ligeti Mariska szép is volt, gazdag is volt, kedves is volt, a maga idejében. Tehát minden-nél birt, a mi biztosíthatta számára a korai „szerencsét” még a mostani férfiszük világban is. Még most is szép, pedig már jól benne van abban a korban, a mikor a leányok kezdenek sokat imádkozni és még többet zúgolódní és békételenkedni. Gazdagnak már

ezer parasztnak kerülve az életébe, de egyuttal a román parlament bizottságot küldött ki annak tanulmányozására, hogy mi az oka a nép nyomorának! . . . Igen érdekes az a javaslat, a melyet Popeszkú János berladi képviselő dolgozott ki ez alkalomra a romániai parasztság helyzetének javításáról. A jókora nagyságú fizet, mely magában foglalja a javaslatot, terjedelmes megokolásával együtt előttem fekszik. Nagyon érdekes tartalmu fizet nemcsak azért a figyelemre méltó és tanulságos képert, melyet a romániai parasztság nyomoruságos állapotáról rajzol, hanem annál a párhuzamnál fogva is, melyet fizetének majdnem mindenik lapjára fölállit az erdélyi román parasztság és a romániai között. A hazai román nemzetiségi politikusoknak a legmelegebben ajánlhatom figyelmökbe Popeszkú képviselő e tanulmányát. Ha nem tudták, vagy nem akarták tudni, megtanulhatják belőle, hogy az erdélyi román paraszt erkölcsi és anyagi tekintetben mintaképül szolgálhat arra, hogy a román államférfiak milyenné igyekezzenek tenni a romániai parasztot. Popeszkú a legteljesebb meggyőződéssel és a döntő adatok tömegével bizonyítja, hogy a magyar kormányzat alatt élő erdélyi román parasztság állapota igazán ideális állapot úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben a romániai parasztsághoz hasonlítva.

A román paraszt helyzete sárgalmasabb, mintsem azt nálunk gondolják! Az utóbbi években tömegesen hagyták el szülőhelyüket, holott csekély műveltségi fokuk miatt az idegenbe való kivándorlásra nincsenek képesítve. A városok a szegény parasztok beözönlésének semmi hasznát nem látják. Más országokban, így nálunk is előfordul ez, még pedig, vagy a túl szaporodás következtében, vagy ama haszon miatt, melyet az iparüző központok magasabb munkabére biztosít a parasztság számára. Romániában azonban ezek az indító okok nem léteznek. Először azért, mert nincsenek ipari központjai s a hol némileg ki is fejlődött a gyáripar, ott idegen munkaerőt alkalmaznak, melyet a bevándorló parasztság nem képes helyettesíteni, másrészt pedig túlnépesedésről szó sem lehet, mert az ország rendkívül gyér lakossága; Romániában átlag 38—40 lakó jut egy négyszög kilométerre, Dobrudzában csak 12—13. A népeség hiány okozza, hogy a mezőgazdaság is idegen munkaerőre szorul s mégis mintegy tízezer falusi ember hagyja el otthonát évenként.

Romániában ép, mint nálunk, a paraszt, földre szeret szert tenni, hogy maga-magá-

nak legyen gazdája. De mert ez Romániában nehezen vihető ki, beállottak az anyagi zavarok.

Nálunk oly sárgalmas állapotok be nem állhatnak természetesen, mert a nép műveltebb és e folytán inkább van tere kenyérkereset-hez; de baj mégis lehet abból, ha a máris nagyszámu kis paraszt birtokok, mind jobban apróztatnak el.

Mivel lehet itt segíteni? . . . Tiltó törvénnyel bizonynyal nem, hogy kimondassék például, miszerént bizonyos holdan alúl, még továbbra is osztani a birtokot nem lehet. Erőszakos rendszabályokkal az ily kérdés meg nem oldható. Hanem megoldható társadalmi és helyes közgazdasági kormányi intézkedések által.

Az első alatt azt értem, hogy igyekezzünk a népre hatni, miszerint kezdjen más keresetforráshoz, a végnélküli föld aprózás helyett, mit osztály után hajtunk véghez, — s a vége az, hogy parányi birtokocskáikon alig tudnak élni. A kormányi intézkedés állhat elsősorban telepítési telepek adásából, a teméntelen állami ingatlanokra és a holt kéz birtokoknak a nép közti eladásából. Ez irányban kormányunk már tett lépéseket és ha ezen irányzatot tovább folytatja, úgy a nép is képes lesz birtokhoz jutni, s a testvérek nem osztják végnélkül fel kis birtokaikat osztálykor maguk közt.

De ez még csak kormányi intézkedés lenne, nyomon kell követnie ezt a főúri-városi ingatlanok eladásának is! . . . A főúri birtokok eladása alatt értem azt, hogy a felesleges földek adassanak a népnek. Az alföldön teszem fel, hogy egy esetre is hivatkozzak, Kondoros határán Békésmegyében a Károlyiak úgy adtak háromezer hold földet el, hogy csak paraszt juthatott hozzá 8—10, 15—20 holdnyi föld vásárlással, harmincz évi törlesztéssel. Ugyanigy tettek József főherczeg, Tisza István gróf sat.

Ritka az oly város, melynek jókora ingatlana ne lenne, miért ne lehetne Debreczen város példáját követni, mely százezer holdnyi pusztáját eladta, hogy kis holdas gazdák telepedhessenek oda és a nép is juthasson e folytán birtokhoz.

Természetesen egy—két hold eladásról itt nincs szó, mert azon megélni nem lehet; de igenis van szó 8—10, 15—20 holdak eladásáról, a min egy család élélhet.

Csakis ily uton gátolhatjuk meg a kis paraszt birtokok, mind jobban való elaprózását, mely, ha tovább foly, be fog állani a két-három holdas gazdálkodás és az ebből folyó nyomoruság. A nép nálunk ragaszkodik a földhöz, lehetővé kell tenni azon való megélését.

— Hagyjanak nekem békét Menyhért bácsi! Szerettem, csalódtam, össze van a lelkem tépve, nem tudnék én már boldogítani senkit. Az én szívemben tél van, lejátszottam az életet, a mi még hátra van az egy csendes szomorú halálodól.

— Ejnye, hugom, miféle beszéd ez? Tél után jön a tavasz. Elhervad a virág ősszel, kinyílik tavasszal megint. Miért ne nyílhatna ki a te szívedben is még egyszer a szerelem virága. Minden sebet begyógyít az idő. Hiszen te boldog leszesz még, lesz szerető férjed, boldog otthonod, aranyos gyermekeid. Meg is érdemled, hogy legyen, mert nem voltál te rossz, csak nem jól neveltek. A mi hibád volt, azért megbűnhödtél, most már ismét boldognak kell, hogy legyél, az is leszel, nem csal meg az én hitem. Majd meglátod csak aranyos kis hugocskám.

A beszédben fellángolt Mariska szemeiben a régi fény, de azután ismét könybe borult.

Menyhért bácsi megint neki kezdett a vigasztaláshoz. Nem búsulunk többet, levedet a fekete ruhát, elég régen hordod már. Holnap bemegyünk a városba, lesz ott színház, bál. Megnézzük, szórakozunk, hiszen így azt sem tudják élünk-e, vagy meg is haltunk. Ugy-e elmegyünk aranyos hugocskám? Mariska csendesen elmosolyodott az öreg jóakaró beszédjén s vidáman felelt:

— Elmegyünk Menyhért bácsi! Elmegyünk!

. . . Most tavasz van. A kis ház előtti vén eperfa egészen kivirult, a zöld lombok között vigan csicse-regnek a madarak.

Mariska a fa alatt ült, arcza üde volt, arcza ragyogott, csak úgy, mint tíz évvel ezelőtt. Nagy gondnal dolgozott valami csicsebecsén Két betű már volt elmerülve: „S L.” éppen ennek a nézésébe volt elmerülve, mikor szekeér fordult be a kapun, nem telt bele két perez, Ligeti Mariska és Sívári Laczi a legédesebb boldogságban tarták egymást átölelve. Elcsattant biz' ott a csók is, nem is egy, még kettő sem, mikor Menyhért bácsi oda érkezett s kacagva sügta oda Mariskának:

— Ugy-e tavasz van megint!?

Kormányaink az utóbbi években igyekeztek e kérdést megoldani. Es sok jót várhatunk Széll Kálmántól is, ki nemcsak politikus, hanem híres gazda. S már e tulajdonságánál fogva is bizonynyal érdeklődni fog a kis birtokos osztály sorsa iránt.

Ürmösy Lajos.

KÜLÖNFÉLEK.

Istentisztelet. Vasárnap, f. hó 26-án délelőtti fél 10 órakor az ev. ref. templomban istentisztelet fog tartatni

Gróf Bethlen Balázs országgyűlési képviselő, árokalji birtokos, gróf Bethlen Géza, Torda-Aranyos vármegye főispánjának fia, eljegyezte Kolozsvárt Bárá Jósika Beata bárónőt.

Szerenád. A helybeli magyar iparosok önképző és segélyző-egyesületének dalosköre, mely e hó elején alakult meg újra, f. hó 18-án este Balázs József, egyesületi elnököt névnapja előestéje alkalmából szerenáddal tisztelte meg. Az egyesület jókívánatait Imre Lajos egyesületi titkár tolmácsolta, kinek üdvözlő szavaira az elnök meglehangú szavakban választott, megköszönve a szíves megemlékezést és jókívánatokat.

Értesítés. Az E. M. K. E. „Besztercze Naszód-vármegyei választmányá”-nak tagjait tisztelettel értesítjük, hogy a folyó hó 26-ra egybehívott Emke választmányi közgyűlés, közbejött akadályok miatt április hó 9-én d. u. 3 órakor fog megtartatni.

Besztercze, 1899. márczius 21-én. Az elnökség.

Márczius 15-iki ünnepélyek. A helybeli polg. áll. leány- és a polg. fiu iskola ez évben is igen szépen sikerült ünnepélyvel rótta le a kegyeletet a márcziusi nagy napok és férfiak emlékezete iránt. Az ünnepélyeket a mindkét iskolában főnálló önképző körök rendezték. D. e. 9—10-ig a fiúiskolában, 10—11-ig a leányiskolában volt az ünnepelő gyűlés. A fiúiskolában következő volt a tárgysorozat: 1. Hymnus. Eneklő a dalkör. 2. Megnyitó. Tartja: Lukács Gyula, VI. oszt. tanuló, önképzőkör elnök. 3. Márczius 15. Irta: Inczédi László. Szavalja: Katona Jenő, IV. oszt. tanuló. 4. Alkalmi felolvasás. Jutalmat nyert pályamű. Irta és felolvassa: Lukács Gyula VI. oszt. tanuló. Nemzeti dal. Irta Petőfi S. Szavalja: Gallov Dezső, IV. o. t. 6. Dalok. Eneklő a dalkör. 7. A piski himnusz. Irta Heteyi Gábor. Szavalja: Suhányi Ottó, III. o. t. 8. A magyar zászló. Irta Pósa Lajos. Szavalja: Rád Emil, III. o. t. 9. Hymnus. Irta Kölesei Ferencz. Szavalja: Hausmann Gyula, IV. o. t. 10. Bezáró beszéd Tartja: Lukács Gyula, elnök. 11. Szózat. Eneklő a dalkör. Ez ünnepély végeztével a polg. fiúiskola tantestülete és az ünnepélyen részt vett vendégek a leányiskola ünnepélyére vonultak, hol is a következő műsor szerint folyt az ünnepség: 1. Hymnus. Előadja: az énekkar. 2. Isten áldja meg a magyart. Pósa Lajostól. Szavalja: Braun Melánia I. o. növendék. 3. Petőfi. Irta Lévai József. Szavalja: Pauler Izabella, I. o. növendék. 4. Magyar nyelv. Irta Pósa Lajos. Szavalja: Ehemann Janka, I. oszt. növendék. 5. A honvéd anyja. Irta Lamperth G. Szavalja: Köszegváry Lolli. 6. A vándor madár. Irta Ábrányi E. Szavalja: Kállai M. II. o. növ. 7. Szózat. Előadja az énekkar. A jól megválogatott, szép költeményeket igen hatásosan, kellő érzéssel és színezéssel adták elő az egyes szereplők, kivétel nélkül. De még e szép sorból is kiváltak Kállay M. és Köszegváry Lolli szavataik, a kik igazán kis művészek az előadásban. Ki is jutott az elismerésből is bőven, valamint tanítónőjünknek, Illyés Gizella k. a.-nak is, ki a nagy gondnal kiválasztott költeményeket oly meghatározó eredménnyel fölmutató sikerrel tanította be.

Bál. A helybeli Veres Kereszt Egylet folyó hó 18-án tartotta meg ez idei bálját a „Városi-szálló” nagy termeiben. Kétségkívül a legjobban sikerült, legszebb és legfényesebb mulatsága volt ez az idénynek. Maga a keret, a nagy gondnal és kiváló ízléssel földszített termek is imponáló hatással voltak és előkelő összhangban az ott összesereglett fényes és diszes társasággal. A csillogó termekben tündéries pompában és, a mi a fényes mulatságoknál igen ritka, a tesztelen jókedv aranyos derijében lejtett városunk és vidékünk elragadó nőközönsége. A „négyeseket” mintegy 80 pár táncolt. E szám is elég arra, hogy a bál sikerült voltában ne kételkedhesünk, de a ki résztvéve azon, tanuja volt ama kiváló virradtig tartó jó kedvnek, a mely mint villám-szikra átjárt minden résztvevőt: az okvetlen „felségesen” sikerültnek érzi, tudja és hirdeti. A mulatságon a körtánczokhoz és négyesekhez a helybeli katonazenekar szolgáltatva a zenét, a csárdásoknál pedig Gógi bandája huzta a talp alá valókát.

Dalestély. A „Besztercei magyar iparosok önképző és segélyző egyesülete” f. 1899 évi április hó 3-án a városi vendéglő nagytermében, táncmulatsággal egybekötött jótékonycélú dalestélyt rendez. Műsorozat: 1. Nép dalok. Előadja: az egyesület dalosköre. 2. Monolog. Előadja: Schulhof Lajos úr. 3. Énekszó. Előadja: Tummerer Károly úr. 4. „Verrophon” szó. Előadja: Schlesiger Gusztáv úr. 5. Esti kar. Kreuzertől. Előadja: az egyesület dalosköre. 6. Couplet. Előadja: Tummerer Károly úr. Helyőre: I-ső rendű zártszék 80 kr. II-od rendű zártszék 60 kr. Állóhely 40 kr. Előadás után a táncmulatság veszi kezdetet, melyre egy tánczjelvény ára 30 kr. Jegyek előre válthatók Stolzenberg Frigyes úr főtéri könyvkereskedésében, este 7 órakor a pénztárnál. Fölülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté esti pont 8 órakor.

Az öreg Menyhért bácsi megint előállott az ő aranyosának a jó tanácsokkal: hogy az a báró nem neki való, hogy az csak olyan tütyörészve csalja meg őt, s válik meg tőle, mint a mily könnyű szívvvel borotválztatja le szakálát, hogy az csak azért akarja elvenni, mert azt hiszi, hogy gazdag, mert neki olyan lapos a bugyélárisa, mint a milyen domboru a melle.

A kis aranyos megint csak lekaczagta az öreg. Ábrándozik — mondta neki — En csak a bárót szeretem s báróné leszek. Hát jól van kis aranyos — mondta az öreg — pedig jobb lett volna a Sívári Laczi; persze, hogy annak nincs olyan hegyes bajusza, nem tesszül úgy reá a nadrag a lába szárára, de van jó hivatala és igaz szeretete . . . Ám te lásd a lakodalomig. Sok idő van még addig. A zene szólott, a menyegző késett az ősi házban. Egyszer aztán megszólalt az a hangszer is, mit nem temetéseknel használnak ugyan, de temetni mégis nagyon szomorúan lehet vele.

— Bum! Bum! Egy . . . kettő . . . Ki ad többet érte? Bum!

Az öreg Ligetit megütötte a gutta szegyenében, bánatában. A báró, a huszárhadnagy úgy el-tétette magát valahová Galicziába, hogy híre, hamvas' maradt, a megtört Mariska öreg mamájával meghúzták magukat a szellérházban.

* * * Ősz volt akkor. Hervadással, ragyogással. Csálódottaknak, bánatosoknak kedves őszi nap. Mariska a kis ház előtt az eperfa alatt, nézte a lehulló, hervadt leveleket. Ajka süttogva nyílt fel: Virulunk és hervadunk. Szeretünk, csalódunk. Többet nem szólott. Fejét lehajította két fehér kezére, könyei peregték halovány arczára. Így találta őt meg az öreg Menyhért bácsi, a ki szomorúságában is csak meglátogatja az ő kis aranyos hugát. Ugy se látogatja más senki, pillangók nem szeretik a hervadó virágot.

— Megint búsulunk aranyos hugocskám! Félre azzal a bánattal, csak nem sirdogálsz örökké azután a kardesörgető után? Kapunk nála jobbat is, becsületesebbet is. Tegnapi is találkoztam Sívári Laczival, kérdezett téged, megis látogatna . . .

Meghívó Besztercze-Naszód vármegye községi és körjegyzők egyletének Beszterczen, a „Magyar Király” szálloda termében, 1899. évi márczius hó 29-én megtartandó rendkívüli közgyűlésére. Napirend: Dél-előtt 9 órakor választmányi ülés, 10 órakor pedig közgyűlés a következő tárgysorozattal: 1. Pop Zachariás nyugd. községi jegyzőnek 14 frt. 50 kr. tagsági díj törlése iránti kérésének tárgyalása. 2. Tolnavármegyei társaságnak a marha járatok bélyege és kiállításai díjainak módosítása iránt tett indítványának tárgyalása. 3. Serbán János naszódai községi jegyzőnek a körjegyzői okmány kényszer behozatala ellen elfoglalandó álláspont s a kellő lépések megtevése iránti indítványának tárgyalása. 4. Ádám Imre zsolnai körjegyzőnek indítványa arra nézve, hogy a jövőben Beszterczen megtartandó közgyűlésekre a vármegyeház gyűlés terme kéresek el. 5. Frűhm Tamás egyleti elnöknek az egyleti elnökségről való lemondása és az ezzel kapcsolatos új választás megejtése. 6. Indítványok, melyek azonban a közgyűlést 24 órával megelőzőleg az egyleti elnökhöz beadandók. Jaád, 1899. márczius hó 16-án. Frűhm Tamás, egyleti elnök. Borbély Miklos, egyleti főjegyző.

A szamosvölgyi vasút küldöttsége. A szamosvölgyi vasút r. t. folyó hó 10-én tartott ülésében hozott határozat folytán folyó hó 15-én Gr. Kornis Viktor társulati alelnök vezetése alatt Br. Bornemisza Károly, Maléter Zoltán, Schandl Mihály, Szabó Jenő, Gr. Wass Béla és Voith Gergely igazgatósági tagok tisztelegtek Br. Bánffy Dezső magyar főudvarmesternél és Hegedűs Sándor kereskedelemügyi m. kir. miniszternél. A küldöttség vezetője meleg szavakban méltatta Br. Bánffy Dezső ó nagyméltóságának a szamosvölgyi vasút megteremtése körül szerzett elévülhetlen érdemeit és egyuttal arra kérte, hogy a vasút r. t. elnöki állását, a melyet a magyar országgyűlés képviselőházának elnökévé történt megválasztásáig viselt, de melyet mindeddig nem töltöttek be, újból foglalná el. A báró meghatottan mondott köszönetet a reá nézve — ugymond — megtisztelő ajánlatért és a mennyiben a szamosvölgyi vasutat mindig édes gyermekének tekintette, az elnöki állást elfogadja, annak kijelentésével, hogy a folyó évi május hóban tartandó rendes közgyűlésen már elnökölni fog. Ezután a küldöttség felkereste Hegedűs Sándor kereskedelemügyi m. kir. minisztert, ki a bizottság vezetője hivatalba lépése alkalmából lelkes szavakkal üdvözölt, arra kérvén, hogy azon jó indulatot, a melyben hivatali elődje a szamosvölgyi vasutat mindenkor részesítették, ő is fenntartaná, végül pedig állásában való sikeres működéséhez sok szerencsét kívánt. A miniszter szívélyes köszönetet mondott a küldöttség megtisztelő üdvözléséért és kijelentette, hogy barátja ugyan fővasutak, államosításának, a helyi érdekű vasutakat illetőleg azonban sokkal szívesebben látná, ha azok több ily társulat egyesülése útján tömörülnének, s mint önálló vállalatok saját üzemet rendeznének be, megjegyezvén, hogy ilyeneknek példaként szolgálhatna a minden tekintetben kitűnően adminisztrált és szervezett szamosvölgyi vasút. Délután 2 órakor az országos kaszinó egy külön termében Báró Bánffy Dezső tiszteletére banket volt, a mely vidám pohárköszöntőkkel fűszerezve, kitűnő hangulatban folyt le.

Rémületes eset történt e hó 15 és 16-ik közötti éjjel Zselyken. A Magyarosi Mihály 34 sz. 1850-ben épült kőháznak két fala éjtélkor kidőlt és az alázahánó padlás és cserépfedeles tetőzet maga alá temette az öt tagból álló mély álmába merült családot: a házi gazdát és gazdasszonyt, fiatal özvegy leányukat és ennek csecsemő leánykáját, s 19 éves szolgálójukat, Borsos Jánost. Utóbbi szörnyet halt s a nagy robajra álmából felriadt nép csak hosszú nehéz munka után tudta a fiatal legény összetörött testét az omladékok alul kivenni. Isten különös csodája, hogy a háznép többi tagjainak a rémületen kívül semmi más baja és sérülése nem történt.

Kérjünk Emke-gyufát. Az E. M. K. E. a „Temesvári gyufagyár” által Emke svéd gyufákat hozatott forgalomba, mely ép oly jó és olcsóbb, mint a legjobbnak elismert linczi gyufa.

Az említett gyufagyárról és az általa készített gyufákról a temesvári kereskedelmi iparkamara az Emkének megkeresésére helyszíni szemle folytán a következő értesítést küldötte:

„Szám: 3684—98. Vonatkozással a kamaránkhöz intézett megkeresésére, mindenekelőtt megjegyezzük, hogy a kéredezett gyár a legnagyobb hasonlevű vállalat hazánkban, a melyet mintaszerű modern berendezésénél fogva is méltán megillet az elsőség. Míg a hazai gyárak tulnyomó részt külföldről hozatják a gyufaszálakat, s másrészt az eddig forgalomba került skatulyák kivétel nélkül az osztrák ipar termékei: addig a temesvári gyufagyár elég nagy áldozatok árán külön dobozkészítő műhelyt rendezett be, majd pedig legutóbb a nagy tökéletesítéssel a gyufaszálak készítését is meghonosította, nyersanyagul felhasználván a Krassó-Szörényvármegyei erdőkben felfedezett igen alkalmas faanyagot. E szerint a telep első hazánkban, mely a legnagyobb tömegben fogyasztott cikket egészben itthon állítja elő. Készítményei felől elmondhatjuk, hogy elismert jeles minőségűek. E hazai gyufagyár emésztő harcát kénytelen folytatni a külföldi, leginkább cseh gyárak kartellszerű versenyével.”

Ezen hazafias cél támogatása céljából mi is felhívjuk lapunk olvasóit, általában a nagy közönséget az „Emke-gyufa” használatára. Beszterczen a következő üzletekben kapható: A dohány nagytözsdeben, Kollmann és Keresztes, Nösner J. és Daday Á. féle üzletekben.

Tüdővéss a tejben. Országszerte megdőbbenést keltenek a jelentések, melyek a tüdővész terjedéséről szólnak, Magyarországon átlag 60.000-re lehet tenni azok számát, a kik Magyarországon egy évben tüdővészen elhalnak.

És ez a szám évről-évre növekszik, mert a tüdővész ragályos betegség. Nem csoda tehát, hogy különösen az egészségügyi faktorok hazánkban egyre jobban mozgolódnak, intézkedéseket sürgetve, a tüdővész meggátolására is.

Külföldön, hol a tüdővésznak száma szintén igen nagy, egyre nagyobb számban épülnek a sanatoriumok, mert a tudomány kimutatta, hogy a betegek elkülönítése, szakszerű ápolása a legsikeresebb eljárás nemcsak a ragályozás meggátolására, hanem a betegek meggyógyítására.

A mint a jobb módú betegek, kik a védekezésre a megfelelő anyagi eszközökkel el vannak látva, szép számban ki is gyógyíthatók e bajból, a földhöz ragadt osztály azonban menthetetlenül elvész benne és menthetetlenül terjeszti ezen ragályt.

Ki van mutatva, hogy a tüdővést nagy mértékben terjeszti a tehén-tej, miután a tuberkulózis nagyon gyakori a szarvasmarhánál, mi átmegy a tejbe, innen a tejbe és ez uton az emberi szervezetbe.

De, ha így van, úgy a védekezés egy sikeres módja önként kínálkozik a hatóság kezébe, a mely védekezés elől nem szabad, nem lehet kitérni.

A belügyminiszter a múlt évben hosszú rendeletet adott ki a tuberkulotikus tehenek megvizsgálására vonatkozólag. Üdvös, okos és célszerű is volt ez a rendelet, csak egy hibája volt és van, hogy nem hajtották végre, vagy talán, hogy nem lehetett végrehajtani.

A városokban nem olyan nehéz a dolog, mert itt megvannak a megfelelő közegek, melyek a teheneket ellenőrizhetik és időközönként megvizsgálhatják, hogy tüdővésses-e?

Feltétlenül szükségesnek tartjuk, hogy a tehenek és pedig úgy azok, melyeket magánhasználatra fejnek, mint különösen azok, melyeknek teje piacra kerül, megvizsgáltsanak, hogy nem tuberkulotikusak-e? Ezzel tartozik a város előjárósága önmagának és a város polgárainak.

És ezt a vizsgálatot időszakonként ismételni is kell, mert időnként újabb és újabb tehenek hozatnak be a város állományába, melyek a ragály csiráit magukkal hozhatják. A ragályos teheneket azonnal értékesíteni kellene, ha husok még élvezhető; ellenkező esetben pedig kiirtani.

A városokba a vidék közeli falvaiból is sok tejet hoznak be. Ezen gazdák teheneit is meg kell vizsgáltatni és csak a tuberkulózistól mentes teheneknek tejtét szabadna a város területére behozni.

A vidéken megejtendő vizsgálatok ügyében a városok érintkezésbe tehetnék magukat a megyével és ily módon talán meg lehetne kezdeni azt az ellenőrző lépést a közegészségügy érdekében és édesmindnyájuk testi épsége javára.

Mi ezen ügyet könnyen megvalósíthatónak tartjuk. Csak egy kis jóakarat és modern érzék kell hozzá. Hiszszük, hogy meg is lesz.

A bortörvény végrehajtása. Az alsó-fehérvármegyei gazdasági egyesület rendes közgyűlésén Bethlen Sándor gr. indítványára egyhangulag és lelkesedéssel elhatározta, miszerint Darányi Ignác földmívelésügyi miniszterhez hálafeliratot intéz, Egyben azon támadásokkal szemben, melyek nevezett minisztert a borhamisítók ellen érvényesített erőyes rendszabályok alkalmazása miatt érték, teljes bizalmának, ragaszkodásának és hálájának ad kifejezést.

Utmutatás a szőlőművelésre. Ez alatt a cím alatt a földmívelési miniszter egy vaskos könyvet adott ki, főleg azért, hogy a filloxerától elpusztított szőlők főújítását helyes mederbe terelje. Az Utmutatást gyakorlati szakemberek, Engelbrecht, Morágyi, Kosinszki és Rácz állították össze s belefoglalták mindazt, a mit az eddigi tapasztalatok viszonyainak közt helyesnek és jónak mutattak. A könyv tehát nagyon becses lesz szőlőgazdáinknak s jellemzi Darányi előrelátó gondoskodását, hogy külön figyelmet fordít a gazdákat, hogy a mennyiben egy vagy más tekintetben kétségük volna, forduljanak az illetékes borászati felügyelőhöz tanácsért. A munka előadja a tervkészítés részleteit, leírja az előkészítő munkákat, az amerikai vesszőtelepek berendezését és kezelését, azután áttér a szőlővessző kezelésére, az oltványkészítésre stb. A befejező rész az időjárás okozta károkat, a szőlő betegségeit és az ellenük való védekezést tárgyalja. A becses mű számos ábrával és rajzzal van ellátva. Ára mindössze egy korona, de lelkesek és tanítók ingyen is megkaphatják a miniszteriumtól, a melynek bőkezű gondoskodását remélhetőleg sokan fogják hasznukra fordítani.

A Dreyfus-ügy és a párisi világ-kiállítás. Ezen sokat hangoztatott ügy, a mint értesülünk, a kiállítás előmunkálataira a legkisebb befolyással sincsen és az annak idején megállapított munkaprogramm az utolsó pontig végre fog hajtani. Az ugynevezett mérvadó körök egész biztosak abban, hogy a Dreyfus-ügynek olyan betegezett kell nyernie, mely Franciaország részére a külföld már-már tartozkodó magaviseletét megváltoztassa és annak simpathiáját visszanyerje és mint tudjuk, ennek előlegezésékepen a kiállítás vezetősége, mely nem bukik és változik a francia kormányokkal a külső világ kiállítóival szemben a legnagyobb előékenységet tanúsítja.

A párisi szórakozások tekintetében is különböző tervek látnak napvilágot, a melyek közül a legérdekesebbek egyike: a „Szajna-folyón uszó Ó-Páris

(Le vieux Paris)“ már a megvalósulás stádiumába lépett. Ó-Páris a világváros legérdekesebb mozzanatait fogja az elmúlt századokból szemeink elé varázsolni és a hat hónapra megállapított program minden egyes pontja, történelem híj jelmezek igénybe vétele mellett az akkori életmódot fogja lehető legeredetibb módon bemutatni.

Csupán egy irányban nem történtek kellő előkészületek és pedig a várható nagy számu látogatók elszállásolása tekintetében. Az eddigi nagy szállók rendes körülmények között is alig elegendők és láták 1889-ben kicsoda mizériák uralkodtak Párisban. Az „international Palace Company,” melynek tulajdonosa tudvalevőleg az ismert Wagons-Lits társulat, épített ugyan az előkelő világ részére egy óriási luxus szállót, a „The Elysée Palace” hotel, a mely már f. évben tető alá jut, de azt hisszük, hogy a látogatók nagyobb része nem azokból fog kikerülni, kik az ily elszállásolásra tartanak igényt és szélesebb körben fog tetszésre találni azon négy „Grand Hotel”, a melyet a Trocadero negyedben a Szajna partján ugyan csak a Wagons-Lits társulat emeltet egy e célra alakult külön nagy társulattal, a melyekben naponként 3000 ember lesz elhelyezhető, részint külön-külön, részben pedig kétágyas szobákban, szintén a legelegansabban berendezve, a melyek a kiállítás egyik látványosságát fogják képezni. Ez utóbbi társulat már ma szervezi a kiránduló társaságokat, olvasóink figyelmét tehát ezekre különösen felhívjuk. A társulat, melynek magyarországi főképviseelője a Budapesti menet jegyiroda, a kiállítás meglátogatása tárgyában külön kimerítő prospectusokat bocsátott ki, a melyeken kívül lapunk szerkesztősége is szívesen szolgál részletes felvilágosítással.

Tudomásul. A kir. tanfelügyelőség hivatalos helyisége máttól kezdve magyarutca 27. szám alatt lesz (földszint a kapubejáraton jobbra első ajtó).

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Balázs József.

HIRDETÉSEK.

Sz. 1475—1899. f. ü.

Pályázat.

A besztercei kir. törvényszéknél és az ahhoz tartozó fogháznál lemondás folytán üresedésbe jött kir. törvényszéki és fogházorvosi állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Felhivom ennél fogva mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy képzettségüket és a törvényszéki orvosok részére előírt vizsga letételt igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket ezen hirdetménynek a hivatalos lapban való harmadszori megjelenésétől számítandó négy hét alatt hozzával annyival inkább nyújtsák be, mert a későbbben érkezendő kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Kolozsvártt, 1899. márczius hó 20-án.

Kozma Gyula kir. főügyész.

Szám 722.

Arlejtési hirdetmény

A nagyméltóságú vallás- és közokt. ügyi m. kir. miniszter úr f. évi márczius hó 10-én kelt 11,285. számú magas rendeletével a borgó prundi áll. el. iskolánál teljesítendő építési munkák költségeire és pedig: csupán a főépületnél teljesítendő átalakításra 1800 frtot; továbbá egy faskamara és árnyékszék építésére, a szolga lakás mellőzésével, átalány összegül 500 frtot együtt 2300 frtot engedélyezett.

A fent említett munkálatok kivitelének biztosítása céljából az 1899. évi április hó 4-én d. e. 11 órakor a besztercze-naszódvármegyei kir. tanfelügyelőség hivatalos helyiségében (Magyarutca 27-ik szám) zárt, esetleg nyílt ajánlati verseny tárgyalás fog tartatni.

Felhivatnak a vállalkozni szándékozók, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 11 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek benyújtani, illetve ott személyesen megjeleni, mivel a későbbben érkezetek figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatokhoz az engedélyezett költség összeg 5%-ának megfelelő bántpénz csatolandó, illetve átadandó lesz.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett kir. tanfelügyelői hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Besztercze, 1899 márczius hó 16-án.

Dr. Csernátoni Gyula,
kir. tanfelügyelő,

Kimutatás

az „Ó-Radnai Hitelszövetkezet” 1899 évi január és február havi forgalmáról.

Sorszám	Főkönyvi lapszám	A számla megnevezése	Tartozik			Követel		
			Január	Február	Összesen	Január	Február	Összesen
1	55	Alaptőke számla	250	—	250	—	—	—
2	69	Betét számla	4916	25	7671	1742	04	1668
3	19	Betét-kamat-adó	185	65	185	65	—	—
4	40	Ertékpapir-kamat-számla	—	—	—	—	11	11
5	71	Felszerelési számla	43	56	16	59	56	—
6	51	Jelzálog-számla	100	42	2	103	07	120
7	53	Jelzálog kamat-számla	—	—	—	64	24	33
8	70	Üzletrészesek	250	—	250	284	—	42
9	72	Személyzet fizetés	51	66	112	49	164	15
10	67	Erdélyi bank	8224	50	4138	12362	50	5769
11	32	Jótekonycél-számla	—	1	1	—	—	5886
12	76	Kötvény számla	275	—	275	582	15	389
13	52	Költség-számla	29	81	165	30	195	11
14	49	Kezelési jutalék-számla	—	—	—	272	84	387
15	48	Késedelmi kamat-számla	—	—	—	55	62	37
16	78	Laczkó és Popper	2570	—	5197	7767	—	4576
17	36	Kir. adó-számla	94	80	—	94	80	—
18	47	Kötvény % ₁₀	—	—	20	70	20	70
19	66	Atírási díj	—	—	—	—	80	—
20	34	Folyószámla % ₁₀	—	—	—	—	42	75
21	33	Folyó	—	—	—	—	50	—
22	80	Ovásdíj számla	48	06	90	25	138	31
23	59	Pénztár-számla	24035	77	25432	48	49468	25
24	58	Posta költség számla	1	50	—	1	50	—
25	73	Váltó	16707	68	19708	—	36415	68
26	50	Vátó % ₁₀	—	—	—	—	558	26
27	81	Lakbér	125	—	—	125	—	—
28	26	Osztalék	—	—	8	8	—	—
29	86	Váltókiállítási díj	—	—	—	—	40	71
30	74	Váltó viszleszámitolási-számla	5576	—	10187	—	15763	—
31	77	Váltó viszleszámitolási kamat-számla	242	15	275	51	517	66
			63727	81	68109	23	131837	04
			63727	81	68109	23	131837	04

O-Radna 1899. évi február hó 28-án.

Reiter Lajos s. k., pénztárnok. Dr. Hunyadi Imre s. k., igazg. elnök. Daichendt Ottó s. k., könyvelő.

Meghívó.

Az „Ó Radnai Hitelszövetkezet” 1899. évi márczius hó 12-ik napjára kintűzött ötödik évi rendes közgyűlését az alapszabályok 27-ik §-ában jelzett ok miatt — ugyanazon tárgysorozattal 1899. évi márczius hó 26-án d. u. 2 órakor fogja megtartani a szövetkezet helyiségében, melyre a tagok tisztelettel meghívotnak.

Ó-Radna, 1899. évi márczius 13-án

Az igazgatóság.

Sz.: 63—1899.

Arverési hirdetmény.

Alólirott által közhírré tétetik, hogy a m.-nemegyei kincstári birtokon készletben levő 1120 m. m. szálak takarmány, a m.-nemegyei telepkezelő irodájában 1899. évi márczius hó 26-án d. e. 9 órakor megkezdendő nyilvános szóbeli árverésen, a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Az eladásra kijelölt takarmány kazalonkénti kikiáltási ára a következő és pedig:

1. sz. kazalban 200 m. m. kikiáltási ára 80 kr. 160 frt; 2. sz. kazalban 220 m. m. kikiáltási ára 80 kr., 176; 3. sz. kazalban 200 m. m. kikiáltási ára 80 kr., 160 frt; 4. sz. kazalban 160 m. m. kikiáltási ára 80 kr., 128 frt, 5. sz. kazalban 170 m. m. kikiáltási árban 80 kr., 136 frt; 6. sz. kazalban 170 m. m. kikiáltási 80 kr., 136 frt.

Ha az árverés rendjén a takarmány vétel-ára a becsarat meghaladja, vevőnek, a vételár lefizetése ellenében nyomban átfog adatni, ellen esetben csak felsőbb jóváhagyás után.

Arverezni szándékozók kötelesek a fenti kikiáltási árnak 10%-át készpénzben kiküldött kezéhez lefizetni.

Az árverési feltételek alólirottánál áttekinthetők.

M.-Nemegyén, 1899. évi márcz. 12-én.

(2—2)

Vincze Albert, telepkezelő.

Sömör-betegséget:

száraz, vizenyős, pikkelyes sömört (Flechten) s az e bajjal együtt járó, kiállhatlan „bőrviszketeg” jótállás mellett gyógyít, sőt azokat is, kik gyógyulást sehol sem találtak: A „Dr. Hebra sömörirtója.” Külső használatra való, nem ártalmas. Ára 6 frt o. é. vám- és postadíjmentesen (levéljegyekben is) utánvételt 50 krral több.

Kapható: Szt.-Marien-Droguerie Danzig. (Deutschland).

Hirdetmény.

Az alulírott m. kir. erdőigazgatóság által a Beszterczen építendő egyemeletes erdőigazgatósági épület és tiszti lakok terveinek elkészítésére közzétett és f. évi márczius hó 9-én megjelent „Tervpályázati hirdetmény” 7. pontjában felsorolt bíráló bizottságban Kolbenheyer Viktor kir. főmérnök is közreműködik.

Besztercze, 1899. márczius hó.

M. kir. erdőigazgatóság.

Sz 2352|1899.

fszb.

Pályázati hirdetmény.

Egyesült Besztercze-Naszódvármegye naszódíjárásba kebeleztet Kis-Rebra, Nagy-Rebra és Párva községekből Kis-Rebra község székhely-lyel alakított körjegyzői keretben a körjegyzői állás üresedésbe jövőn, ennek szabályszerű választás útján leendő betöltése érdekében ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állás javadalmazása a következő:

1. Évi fizetés 600 frt.
2. Évi írói általány 250 frt.
3. Ellenőri fizetés 10 frt.
4. Lakás természetben.
5. Kis-Rebra községében a marhajaratokkiállítási díja fejében mintegy évi 200 frt.
6. A magánmunkálatokért szabályrendelethez megállapított díjjak.
7. M. kir. anyakönyvvezetői tiszteletdíj évi 100 frt.

mely díjjazásért a Kis-Rebra községből álló m. kir. anyakönyvvezetői kerületben az anyakönyvvezetői teendőket tartozik ellátni.

Felhivom ennél fogva mindazokat, kik ezen állást elnevezni ohajtják, miszerint az 1883 évi I. t.-cz. 6. §-ában meghatározott képesítést igazoló bizonyítványokkal felszerelt folyamodványait, alkalmazásban levők hivatali főnökük útján folyó évi április hó 20-ig hozzám annyival bizonyosabban adják be, mivel a később érkezők figyelembe vételét nem fognak.

Naszódon 1899. évi márczius 14-én.

A naszódíjárás főszolgabírája:

(1—2)

Bodó Kálmán, főszolgabíró

Sz. 3165|898. tkv.

Arverési hirdetmény kivonat.

A naszódíjárás bírósága, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a földraj. gör.-kath. iskolaalap végrehajtónak Varvari George végrehajtást szenvedő elleni 158 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyben a besztercei kir. törvényszék (az ó-radnai kir. járásbíróság) területén levő földra községében fekvő a földra I. rész 456 szíjkyben A I. 3—9 rend szám alatt foglalt ingatlanokra az árverést 335 frt ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1899. évi márczius hó 27-ik napján délelőtti 9 órakor Földra község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 33 frt 50 krt. készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Naszódon, 1898. évi novemaer hó 3 napján.

A naszódíjárás bírósága, mint telekkönyvi hatóság.

Kászonyi, kir. aljbíró.

Sz : 994—899 polg.

Hirdetmény.

A besztercei kir. törvényszék, mint birtokbíróság részéről közhírré tétetik, miszerint a Besztercze - Borgó-Besztercze helyi érdekű vasut engedélyesse a szamosvölgyi vasut részvénytársaság, mint kisajátító félnek az alább megnevezett tulajdonosok, mint kisajátítást szenvedettek elleni kisajátítási ügyéből kifolyóan a kártalanítási eljárás megkezdésére a helyszíni tárgyalás alábbi ingatlanokra rendeltetett el.

I. Borgó-Prund községet illetően (7 a)

1. Az egyéni kimutatás 2 sorszáma alatt kitüntetett a 1159 számú tjkyben Vlád Teofil tulajdonán felvett 1 rend 2297, 2298, 2299, 2300a, 2303, 2304, 2305, 2306, 2306a hrsz. ingatlanokból a kisajátítási terv szerint kisajátított A, B, C, D, E, F, G, H, A-val jelölt 2 hold 1068 □ öl területre.

II. Felső-Borgó községet illetően (7 b)

1. Az egyéni kimutatás 1 sorszáma alatt kitüntetett a 275 sz. tjkyben Purice Tódora férjezett Cornea, Purice Rávéka, Purice Danilla, Purice Nasztaszia tulajdonán felvett 1 rend 393, 394, 395 hrsz. ingatlanokból a kisajátítási terv szerint kisajátított 319 öl területre.

2. Az egyéni kimutatás 2 sorszáma alatt kitüntetett a 273 szíjkyben Purece Vasilca, Purece Marinka Brusiu Ilyés és neje Purece Marinka tulajdonán felvett 2 rend 424, 425 hrsz. ingatlan a kisajátítási terv és erre vonatkozó határozat szerint egészen a rajta levő épületekkel.

3. Az egyéni kimutatás 2a sorszáma alatt kitüntetett a 25 szíjkyben Brusiu Ilie alui Tuader tulajdonán felvett 1 rsz. 421, 422 hrszám ingatlan a kisajátítási terv és erre vonatkozó határozat szerint egészen a rajta levő épületekkel.

4. Az egyéni kimutatás 3 sorszáma alatt a kitüntetett a 102 szíjkyben Cifu Larionu és Cifu Cristina szül. Usieriu tulajdonán felvett 2 rsz. 413, 414, 415, 417, 418, 419, 420 hrsz. alatti ingatlanokból a kisajátítási terv szerint kisajátított 290 □ öl területre.

A tárgyalás megtartására határnapul Borgó-Prund községében 1899. április hó 5-ik napjának d. e. 9 órája, Felső-Borgó községben pedig 1899. év április hó 6-ik napjának d. e. 9 órája mindkét községben a helyszínére tüzetett ki.

A tárgyalás vezetésére Murát Sándor kir. törvényszéki aljbíró egy tollvivővel küldetett ki.

Megjegyeztetik, hogy az érdekeltek elmaradása a kártalanítás fölött hozandó érdemleges határozatot nem gátolja.

Az egyéni külön értesítésnek elmaradása vagy a tárgyalásról elmaradás miatt igazolásnak helye nincsen.

A kir. törvényszéknek

Beszterczen, 1899. évi február hó 28-án tartott üléséből.

(2—3)

Kendefi, elnök.

Butka, tjegyző.

Nyomatott Botschar Tivadar könyvnyomdájában Beszterczen (kórházutca 2. sz.).